

Nieuwsfeiten

Editie 2017-03

Zakendoen is best leuk

**maar je kunt niet
alles tegelijk**

www.accountants.nl

OKTOBER 2017

BELASTINGPLAN 2018

1.	Prinsjesdag 2017	2
2.	Afschaffing inkeerregeling	2
3.	Multiplier giftenaftrek	2
4.	Vrijstelling pleegzorgvergoedingen	3
5.	Tarieven inkomstenbelasting	3
6.	Kapitaalverzekeringen	3
7.	Maatregelen loonbelasting	4
8.	S&O-verklaring	4
9.	Verlaging EIA met 0,5% per 2018	4
10.	Afschaffing landbouwregeling	4
11.	Definitie geneesmiddelen	5
12.	Definitie zeeschepen	5
13.	Huwelijkse voorwaarden	5
14.	Pleegkinderen en partnerbegrip	6
15.	Pand- en hypotheekhouders	6
16.	Bpm	6
17.	Beperking renteaftrek	7
18.	Dubbele verliesneming	7
19.	Inhoudingsplicht houdstercoöperaties	7

INKOMSTEN-/LOONBELASTING

20.	Loonkostenvoordeel	8
-----	--------------------	---

VENNOOTSCHAPSBELASTING

21.	Hybride geldverstrekkingen	8
-----	----------------------------	---

SOCIALE VERZEKERINGEN

22.	Zwangerschap	9
-----	--------------	---

ARBEIDSRECHT

23.	Loondoorbetalingsverplichting	9
24.	Arbeidsomstandigheden	10
25.	Aanzegverplichting	11

VARIA

26.	Hypotheekvoorwaarden	11
27.	Aansprakelijkheid	11

BELASTINGPLAN 2018

1. Prinsjesdag 2017

Het gebruikelijke jaarlijkse pakket fiscale maatregelen dat op Prinsjesdag wordt gepresenteerd, is dit jaar vanwege de demissionaire status van het kabinet magerder dan ooit. Toch bestaat het Belastingplan uit vier wetsvoorstellen.

Naast het eigenlijke Belastingplan en het wetsvoorstel Overige Fiscale Maatregelen (OFM) zijn dat een wetsvoorstel ter afschaffing van de landbouwregeling in de btw en een wetsvoorstel dat houdstercoöperaties inhoudingsplichtig maakt voor de dividendbelasting. Het Belastingplan 2018 bevat de maatregelen die per 1 januari 2018 budgettair effect hebben. Het wetsvoorstel OFM 2018 bevat maatregelen die geen budgettaire gevolgen hebben. Veel van de daarin opgenomen maatregelen zijn een reactie op jurisprudentie, gericht op de bestrijding van misbruik of een gevolg van Europese regelgeving.

Let op! Het gaat om wetsvoorstellen, die nog door de Tweede en Eerste Kamer behandeld moeten worden. De verwachting is dat het nieuwe kabinet door het aanbrennen van wijzigingen zijn stempel zal willen drukken op de voorgestelde maatregelen.

2. Afschaffing inkeerregeling

Zoals al eerder was aangekondigd wil het kabinet de inkeerregeling afschaffen. De inkeerregeling houdt in dat mensen, die vermogen of inkomen hebben verzwegen, dat binnen twee jaar alsnog kunnen aangeven zonder dat de Belastingdienst een vergrijpboete oplegt. Die mogelijkheid om boetevrij in te keren wordt afgeschaft. Overigens wordt alleen een vergrijpboete opgelegd wanneer het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat er over eerdere belastingjaren te weinig belasting is geheven. Wie per ongeluk heeft verzuimd een inkomensbestanddeel in zijn aangifte op te nemen en dat uit zichzelf en tijdig alsnog doet, wordt in beginsel niet beboet. De bewijslast voor opzet en grove schuld ligt bij de inspecteur.

Overgangsregeling

De huidige inkeerregeling blijft bestaan voor aangiften die vóór 1 januari 2018 zijn gedaan of gedaan hadden moeten zijn en met betrekking tot inlichtingen, gegevens of aanwijzingen die vóór 1 januari 2018 zijn verstrekt of hadden moeten zijn verstrekt.

3. Multiplier giftenaftrek

Sinds 2012 worden giften aan culturele instellingen voor de bepaling van de giftenaftrek in de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting verhoogd door vermenigvuldiging met een bepaalde factor. Het doel van deze regeling is om giften aan culturele instellingen te stimuleren. De regeling was tijdelijk

bedoeld en zou eindigen per 1 januari 2018. In januari 2017 is de regeling geëvalueerd. De conclusies die aan de evaluatie verbonden worden zijn voorbehouden aan het volgende kabinet. Dat moet besluiten of de regeling al dan niet wordt voortgezet. Om het nieuwe kabinet niet voor de voeten te lopen wordt voorgesteld om de regeling een jaar te verlengen.

4. Vrijstelling pleegzorgvergoedingen

Pleegzorgvergoedingen zijn sinds 2013 vrijgesteld van inkomstenbelasting. De regeling zou per 1 januari 2018 vervallen. De vrijstelling zou structureel worden bij een positieve uitkomst van een in 2017 uit te voeren beleidsevaluatie. Omdat er momenteel in een breder kader wordt gekeken naar de financiële aspecten van pleegzorg, is de evaluatie uitgesteld tot volgend jaar.

Daarom wordt de vrijstelling verlengd tot 1 januari 2019. In de loop van 2018 kan worden gezien of de vrijstelling blijvend moet worden gemaakt.

5. Tarieven inkomstenbelasting

De tarieven in box 1 van de inkomstenbelasting wijzigen nauwelijks. Het tarief in de tweede en derde schijf gaat met 0,05% omhoog naar 40,85%. Voor mensen boven de AOW-leeftijd gaat het tarief in de tweede schijf naar 22,95%. Het tarief in de vierde schijf daalt met 0,05% naar 51,95%. Omdat de derde schijf wordt verlengd, is het tarief in de vierde schijf pas bij een inkomen vanaf € 68.507 van toepassing.

Ook de heffingskortingen worden slechts beperkt veranderd. Het maximum van de algemene heffingskorting gaat van € 2.254 naar € 2.265 in 2018. De arbeidskorting gaat iets omhoog naar maximaal € 3.249. Het hoge bedrag van de ouderenkorting gaat van € 1.292 naar € 1.418. De alleenstaande ouderenkorting gaat iets omlaag naar € 423.

6. Kapitaalverzekeringen

Onder voorwaarden zijn uitkeringen uit bepaalde kapitaalverzekeringen vrijgesteld van inkomstenbelasting. Sinds 1 januari 2001 betreffen uitkeringen uit een kapitaalverzekering eigen woning (KEW) of uit een daarmee gelijkgestelde spaarrekening eigen woning (SEW) of beleggingsrecht eigen woning (BEW). Een van de voorwaarden voor de vrijstelling was dat ten minste vijftien of twintig jaren jaarlijks premie is voldaan. Deze voorwaarde is met ingang van 1 april 2017 vervallen. Vooruitlopend op een aanpassing van de wet is goedgekeurd dat ook voor een kapitaalverzekering onder het regime van de tot 1 januari 2001 geldende wetgeving met ingang van 1 april deze voorwaarde niet meer gesteld wordt. Deze goedkeuring voor kapitaalverzekeringen onder het regime van de zogenaamde Brede Herwaardering wordt met ingang van 1 januari 2018 in de wet opgenomen.

7. Maatregelen loonbelasting

In het Belastingplan wordt een aantal maatregelen voorgesteld op het gebied van de loonbelasting.

Niet-uitvoerende bestuurders

Bestuurders van een beursgenoteerde vennootschap zijn fictief in dienstbetrekking werkzaam bij de vennootschap. De fictieve dienstbetrekking voor commissarissen is vervallen, aanvankelijk op basis van een besluit, en met ingang van 1 januari 2017 op basis van de wet. Nu wordt voorgesteld ook de fictieve dienstbetrekking voor niet-uitvoerende bestuurders van beursgenoteerde vennootschappen af te schaffen. Daardoor ontstaat een gelijke behandeling van commissarissen en niet-uitvoerende bestuurders. Een uitvoerende bestuurder blijft onder de loonbelasting vallen, ongeacht of hij bestuurder is van een beursgenoteerde of een niet beursgenoteerde vennootschap. Wie uitvoerend of niet-uitvoerend bestuurder is, blijkt uit het Handelsregister.

Alleenstaande ouderenkorting

De alleenstaande ouderenkorting kan bij de inhouding van loonheffing alleen worden toegepast indien de alleenstaande oudere op zijn AOW-uitkering de standaardloonheffingskorting toepast.

Nu wordt voorgesteld dat de Sociale Verzekeringsbank de alleenstaande ouderenkorting mag toepassen op de Aanvullende Inkomensvoorziening Ouderen bij alleenstaande ouderen die geen AOW-uitkering ontvangen. Deze maatregel verkleint het aantal alleenstaande ouderen dat aangifte inkomstenbelasting moet doen om de korting te gelde te maken.

Pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoeding

Of een vertrekvergoeding bij einde dienstbetrekking excessief is wordt vastgesteld aan de hand van een rekenregel. Bepaalde onvoorwaardelijke aandelenoptierechten, die enkele jaren voor het jaar waarin de dienstbetrekking is beëindigd zijn verstrekt aan de vertrekkende werknemer, tellen niet mee in deze rekenregel. De Hoge Raad heeft gezegd dat dit ook geldt voor aandelenoptierechten die nog niet onvoorwaardelijk waren. De pseudo-eindheffing over excessieve vertrekvergoedingen kan door dat arrest worden beperkt of voorkomen door constructies met voorwaardelijke aandelenoptierechten. Om dat te voorkomen wordt de regeling aangepast.

Beperking toepassing heffingskortingen

Heffingskortingen bestaan uit een premiedeel en een belastingdeel. Sinds 2015 zijn buitenlandse belastingplichtigen te onderscheiden in kwalificerende en niet kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen.

Kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen hebben in de inkomstenbelasting recht op dezelfde fiscale voordelen als binnenlandse belastingplichtigen, waaronder het belastingdeel van alle heffingskortingen.

Niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit landen binnen de EU of de EER hebben in de inkomstenbelasting enkel recht op het belastingdeel van aan arbeid gekoppelde heffingskortingen.

Niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit derde landen hebben in de inkomstenbelasting voor geen van de heffingskortingen recht op het belastingdeel.

Het kabinet stelt voor om vanaf 2019 in de loonbelasting voor alle buitenlandse belastingplichtigen alleen nog maar het belastingdeel van de heffingskortingen toe te laten passen waarop niet kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit het betreffende land in de inkomstenbelasting recht hebben. Op grond van de voorgestelde maatregel wordt bij buitenlandse belastingplichtigen uit een land binnen de EU of de EER vanaf 2019 in de loonbelasting alleen van de arbeidskorting het belastingdeel toegepast. Bij buitenlandse belastingplichtigen uit derde landen wordt van geen enkele heffingskorting het belastingdeel toegepast. Bij de voorgestelde wijziging wordt

geen onderscheid gemaakt tussen kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen en niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen.

8. S&O-verklaring

De Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) verplicht werkgevers om het aantal aan speur- en ontwikkelingswerk (S&O) bestede uren en gemaakte kosten en uitgaven per afgegeven S&O-verklaring aan de minister van Economische Zaken mee te delen. Sinds 2016 is het mogelijk om uren, kosten en uitgaven waarvoor een S&O-verklaring is afgegeven later in het kalenderjaar te maken dan in de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft. Om de administratieve lasten voor werkgevers te verlichten, wordt voorgesteld mogelijk te maken dat de mededeling over alle in een kalenderjaar afgegeven S&O-verklaringen gezamenlijk wordt gedaan.

9. Verlaging EIA met 0,5% per 2018

De energie-investeringsaftrek (EIA) gaat per 1 januari 2018 met 0,5% omlaag. Dat is een gevolg van een bij de behandeling van het Belastingplan 2017 aangenomen amendement, waarvoor deze verlaging als dekking dient. De verlaging is destijds niet verwerkt in het amendement. Dat wordt nu hersteld.

10. Afschaffing landbouwregeling

De huidige landbouwregeling in de omzetbelasting houdt landbouwers, veehouders, tuinbouwers en bosbouwers buiten de heffing van btw. Zij hoeven geen btw-administratie bij te houden. Omdat de landbouwer geen btw is verschuldigd over zijn leveringen en diensten, kan hij de aan hem in rekening gebrachte btw niet terugvragen. Om cumulatie van omzetbelasting in de bedrijfskolom te voorkomen heeft de afnemer van een landbouwer recht op een forfaitaire aftrek van voorbelasting. Dit forfait bedraagt 5,4% van de verkoopprijs die de landbouwer in rekening heeft gebracht.

Keuze

Toepassing van de landbouwregeling is niet verplicht, want landbouwers hebben de keuze om te opteren voor de gebruikelijke wijze van btw-heffing. Bedrijven die regelmatig investeren maken in de praktijk meestal geen gebruik van de landbouwregeling omdat de aftrek van voorbelasting aantrekkelijker is.

Aankondiging afschaffing

In de Miljoenennota van vorig jaar is de afschaffing van de landbouwregeling aangekondigd. Nu is het zo ver en ligt er een wetsvoorstel ter afschaffing van de regeling per 1 januari 2018. Dit heeft tot gevolg dat landbouwers vanaf 1 januari 2018 over hun prestaties btw moeten voldoen en btw over de aan hen verrichte prestaties kunnen terugvragen.

Overgangsrecht

Voor landbouwers die tot 1 januari 2018 gebruik maken van de landbouwregeling, is voorzien in overgangsrecht. Dat maakt mogelijk dat deze landbouwers alsnog in aanmerking komen voor de eerder niet genoten aftrek van voorbelasting op investeringsgoederen die vóór 1 januari 2018 in gebruik zijn genomen en op goederen en diensten, die op 1 januari 2018 nog niet in gebruik zijn genomen.

Voor investeringsgoederen die voor 1 januari 2018 in gebruik zijn genomen geldt, in afwijking van de bestaande herzieningsregels, dat herziening van de aftrek van voorbelasting niet gespreid over de jaren maar in één keer plaatsvindt voor de resterende herzieningsperiode. Dat gebeurt in de aangifte over het eerste belastingtijdvak van 2018.

De aftrek van voorbelasting op goederen en diensten die vóór 1 januari 2018 zijn aangeschaft, maar na 1 januari 2018 in gebruik worden genomen, vindt plaats in de aangifte over het eerste belastingtijdvak van 2018 overeenkomstig de gewijzigde bestemming van deze goederen en diensten.

In het kader van de afschaffing van de landbouwregeling wordt het beleidsbesluit "Omzetbelasting Landbouw" met ingang van 1 januari 2018 ingetrokken.

11. Definitie geneesmiddelen

Het verlaagde tarief in de btw is van toepassing op geneesmiddelen. Door een arrest van de Hoge Raad is duidelijk geworden dat de wettekst te ruim is. Volgens het arrest vallen ook fluoride tandpasta en zonnebrandcrème onder het lage tarief. Dat is niet de bedoeling. Daarom wordt de definitie van geneesmiddel voor de btw aangepast. Het lage tarief geldt

dan alleen nog voor producten, die na goedkeuring van de bevoegde autoriteiten als geneesmiddel in de handel mogen worden gebracht. Bepalend is of een handelsvergunning is afgegeven.

In de Memorie van Toelichting wordt ingegaan op de vraag of geneesmiddelen met een handelsvergunning en producten zonder handelsvergunning soortgelijke producten zijn. Dat zou ertoe leiden dat zij vanwege het beginsel van fiscale neutraliteit voor de btw gelijk behandeld zouden moeten worden. Het kabinet denkt dat het hebben van een handelsvergunning en de bewezen werking van middelen met een handelsvergunning voldoende onderscheidend zijn om een verschil in toepassing van het btw-tarief te rechtvaardigen.

12. Definitie zeeschepen

De Europese btw-richtlijn verplicht de lidstaten om de levering van schepen, die op volle zee worden gebruikt voor commerciële activiteiten, vrij te stellen van omzetbelasting. De vrijstelling geldt ook voor de bevoorrading van die schepen en voor een groot aantal diensten. Nederland heeft dat geregeld door een nultarief. Dat betekent dat de leverancier of de dienstverlener wel recht heeft op aftrek van voorbelasting.

Volgens de Europese Commissie is de huidige formulering in de Nederlandse wet te ruim, omdat daarin niet de eis is gesteld van gebruik op volle zee. De tekst van de bepaling in de wet wordt aangepast aan de tekst van de btw-richtlijn.

De gevolgen van deze aanpassing zijn beperkt tot ondernemers die veerdiensten verrichten tussen de Waddeneilanden en het vasteland. Zij hebben nu op grond van een overgangsregeling de keuze tussen vrijgesteld personenvervoer zonder aftrek van voorbelasting en personenvervoer tegen het verlaagde tarief met aftrek van voorbelasting. Doordat zij geconfronteerd worden met berekening van btw door hun leveranciers wordt de keuze voor vrijstelling minder aantrekkelijk.

13. Huwelijkse voorwaarden

Per 1 januari 2018 verandert het huwelijksvermogensrecht. Standaard ontstaat dan bij huwelijk een beperkte gemeenschap van goederen. Momenteel is het uitgangspunt een volledige gemeenschap van goederen, waarin iedere echtgenoot voor de helft gerechtigd is. Via het maken van huwelijkse voorwaarden kunnen echtgenoten kiezen voor een andere verdeling. Wanneer zij door het aangaan of wijzigen van huwelijkse voorwaarden een andere verdeling van de gemeenschap afspreken of kiezen voor een andere gemeenschap kan het zijn dat daarbij schenk- of erfbelasting verschuldigd wordt. Echtgenoten kunnen hun vermogens in ieder geval zonder gevolgen voor de schenk- en erfbelasting samenvoegen in de huwelijksgemeenschap tot een verdeling van 50% voor iedere echtgenoot.

Schenkbelasting is verschuldigd indien het aandeel van de echtgenoot met het minste vermogen hoger wordt dan 50% of indien het aandeel van de echtgenoot met het meeste vermogen in het totale vermogen toeneemt. Het meerdere boven 50% respectievelijk de toename van het belang wordt dan aangemerkt als schenking.

Het voorstel gaat ook gelden voor ongehuwd samenwonenden met een notarieel samenlevingscontract.

14. Pleegkinderen en partnerbegrip

Bloed- en aanverwanten in de eerste graad kunnen voor de inkomstenbelasting en de toeslagen elkaars partner niet zijn, tenzij zij beiden aan het begin van het jaar 27 jaar of ouder zijn. Dit geldt ook voor pleegkinderen. Dat zijn kinderen die worden onderhouden en opgevoed als eigen kinderen. Als een pleegvergoeding voor de kinderen wordt ontvangen, voldoet de pleegouder niet aan het onderhoudsvereiste. Voor de belastingen en de toeslagen is dan geen sprake van een pleegkind. In die specifieke situatie kan het kind na het bereiken van de 18-jarige leeftijd als partner van de verzorgende ouder worden aangemerkt. Dat kan onder meer gevolgen hebben voor het recht op of de hoogte van toeslagen. Voorgesteld wordt nu dat in die gevallen het kind op verzoek niet als partner wordt aangemerkt voor de inkomstenbelasting en voor de toeslagen.

15. Pand- en hypotheekhouders

In de Invorderingswet komt een bepaling die de aansprakelijkheid invoert voor pand- en hypotheekhouders en executanten. De aansprakelijkheid betreft de omzetbelasting die verschuldigd is bij de levering van een verpande of verhypothekerde zaak of van een zaak waarop beslag is gelegd.

Door de invoering van de aansprakelijkheid worden deze leveringen materieel hetzelfde behandeld als leveringen die onder de verleggingsregeling in de omzetbelasting vallen. De aansprakelijkheid moet voorkomen dat de Belastingdienst achterblijft met een onverhaalbare omzetbelastingsschuld op de ondernemer wiens zaak wordt geleverd.

Pand- of hypotheekhouders mogen zowel binnen als buiten faillissement de zaak namens de schuldenaar verkopen. Executanten kunnen een zaak door een gerechtsdeurwaarder laten verkopen en zich op de opbrengst verhalen. De opbrengst boeken zij af op de openstaande vordering. De opbrengst van een verkochte zaak omvat ook de omzetbelasting. Toepassing van de verleggingsregeling in de omzetbelasting biedt niet in alle gevallen een oplossing. Zo kan de verleggingsregeling niet worden toegepast bij leveringen aan niet-ondernemers of bij leveringen van roerende zaken op grond van een executoriale titel. De invoering van de nieuwe aansprakelijkheid voor pand- en hypotheekhouders en executanten moet dat probleem ondervangen. De aansprakelijkheid neemt de plicht om de

omzetbelasting te betalen niet weg van de ondernemer wiens zaken worden geleverd. Pas wanneer hij niet betaalt mag de Belastingdienst de pand- of hypotheekhouder of executant aansprakelijk stellen voor het bedrag aan niet-betaalde omzetbelasting.

16. Bpm

Een arrest van de Hoge Raad over de bepaling van de afschrijving van een gebruikte bestelauto is aanleiding voor een aanpassing in de belasting van personenauto's en motorrijwielen (bpm). Daardoor hoeft niet de forfaitaire afschrijvings tabel te worden gebruikt maar mag worden uitgegaan van de werkelijke waardevermindering.

Het arrest betrof een aanvankelijk vrijgestelde bestelauto van een ondernemer, die in gebruikte staat uit Duitsland was ingevoerd. De bestelauto werd binnen vijf jaar verkocht aan een particulier, waardoor bpm betaald moest worden. De Hoge Raad stond toe dat de afschrijving werd bepaald aan de hand van de werkelijke waardevermindering van de bestelauto. Door de aanpassing van de wet kan een belastingplichtige er nu voor kiezen de bpm te berekenen naar de werkelijke waarde van de bestelauto op het moment waarop niet meer aan de voorwaarden voor vrijstelling wordt voldaan of om de afschrijvingstabel te hanteren voor deze berekening. Dat geldt ook bij de ombouw van een bestelauto naar personenauto.

17. Beperking renteaftrek

De Wet op de vennootschapsbelasting bevat een aantal beperkingen van de aftrek van de winst van betaalde rente. Zo wordt de aftrek van rente beperkt als het gaat om schulden aan een verbonden lichaam als de schuld verband houdt met bepaalde rechtshandelingen. De beperking geldt echter niet als het gaat om schulden aan externe partijen. De wet kent een tegenbewijsregeling. Wanneer het tegenbewijs geleverd wordt, is de rente op de schuld aftrekbaar. Het tegenbewijs is geleverd wanneer is voldaan aan de zogenaamde dubbele zakelijkheidstoets. Dat is het geval als de schuld en de rechtshandeling op zakelijke gronden zijn aangegaan.

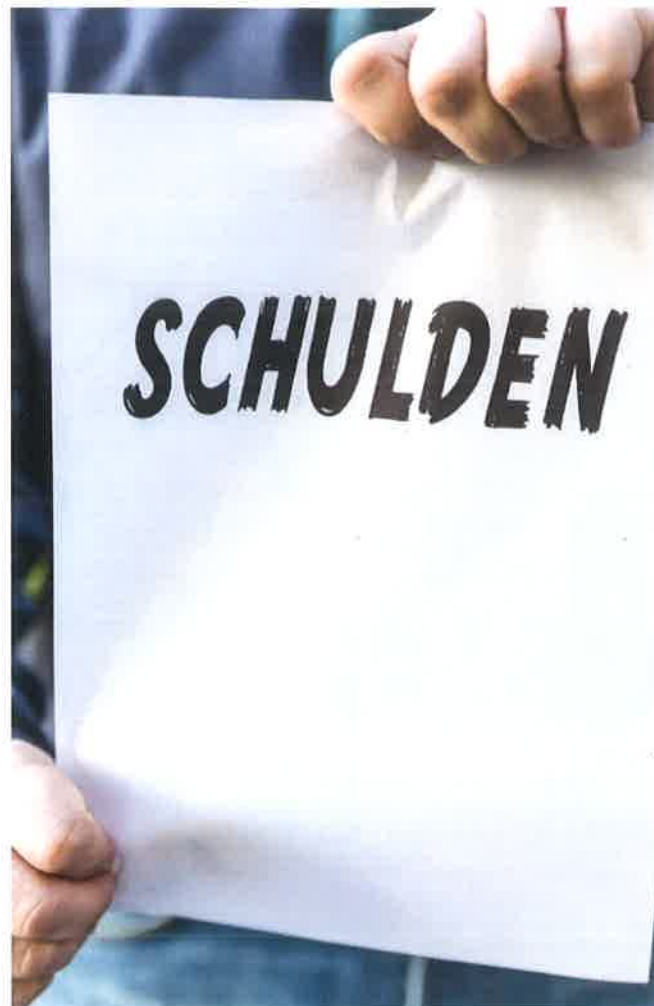
Volgens een arrest van de Hoge Raad is aan de tegenbewijsregeling voldaan wanneer de betrokken vennootschap aannemelijk maakt dat de schuld in feite is aangegaan bij een derde. Dat doet zich voor wanneer de verbonden vennootschap geld heeft geleend van de bank om dit vervolgens op vergelijkbare voorwaarden door te kunnen lenen. Op grond van het arrest is dan de zakelijkheid van zowel de schuld als van de rechtshandeling bewezen.

De uitleg van de Hoge Raad wijkt af van de uitleg die de Belastingdienst aan de dubbele zakelijkheidstoets geeft. Volgens deze uitleg moet de zakelijkheid van de rechtshandeling afzonderlijk worden getoetst. Nu wordt voorgesteld om in de wettekst duidelijk aan te geven dat, ook als het gaat om een schuld die in feite is aangegaan met een derde, aannemelijk moet worden gemaakt dat de met die schuld gefinancierde rechtshandeling op zakelijke gronden berust.

18. Dubbele verliesneming

De Tweede Kamer heeft vorig jaar met algemene stemmen een motie aangenomen waarin het kabinet wordt opgeroepen om dubbele verliesneming bij de afwaardering van een vordering buiten een fiscale eenheid maar binnen een concern onmogelijk te maken.

Uitgangspunt daarbij is dat afwaardering van vorderingen ten laste van de fiscale winst mogelijk moet blijven. Deze motie wordt uitgevoerd door de reikwijdte van het bestaande wetsartikel dat dubbele verliesneming bij vorderingen via top- of tussenmaatschappijen voorkomt uit te breiden. Het wetsartikel wordt van toepassing op alle vorderingen op vennootschappen die tot hetzelfde concern behoren als de moedermaatschappij van de fiscale eenheid. Hierdoor kunnen verliezen op vorderingen die een tot de fiscale eenheid behorende vennootschap heeft op een verbonden vennootschap niet in aftrek worden gebracht voor zover de verliezen verband houden met verliezen die binnen de fiscale eenheid zijn of worden geleden door een andere vennootschap. Een soortgelijke regeling gaat gelden bij de regeling voor liquidatieverliezen. Het gaat om een

lastig uitvoerbare maatregel, die volgens het kabinet vooral een preventieve werking zal hebben.

19. Inhoudingsplicht houdstercoöperaties

Dividendbelasting wordt geheven van degenen die gerechtigd zijn tot de opbrengst van aandelen in en winstbewijzen van in Nederland gevestigde naamloze en besloten vennootschappen. Dividendbelasting wordt geheven door inhouding door de uitkerende vennootschap. De groep belastingplichtigen wordt uitgebreid met gerechtigden tot de opbrengst van kwalificerende lidmaatschapsrechten in Nederlandse houdstercoöperaties. De aanleiding hiervoor is de constatering dat van houdstercoöperaties gebruik wordt gemaakt in internationale concerns om belastingheffing te vermijden.

De dividendbelasting kent een inhoudingsvrijstelling in deelnemingsverhoudingen. Daardoor kan in nationale verhoudingen inhouding van dividendbelasting achterwege blijven als de dividenden bij de ontvanger onder de deelnemingsvrijstelling in de vennootschapsbelasting vallen. De inhoudingsvrijstelling geldt ook voor situaties binnen de EU en de EER. Voorgesteld wordt de inhoudingsvrijstelling uit te breiden tot alle overige landen waarmee Nederland een belastingverdrag heeft gesloten dat een dividendbepaling bevat.

INKOMSTEN-/LOONBELASTING

20. Loonkostenvoordeel

De Wet tegemoetkomingen loondomein (Wtl) vormt de bestaande premiekortingen voor oudere uitkeringsgerechtigden en mensen met een arbeidsbeperking om tot loonkostenvoordelen. De Wtl is in 2015 in het Staatsblad geplaatst. De inwerkingtreding van de diverse loonkostenvoordelen wordt bij koninklijk besluit geregeld. Loonkostenvoordelen zijn tegemoetkomingen aan werkgevers voor het in dienst nemen van werknemers uit deze doelgroepen.

Loonkostenvoordeel

Het loonkostenvoordeel voor een oudere werknemer of voor een arbeidsgehandicapte werknemer bedraagt op jaarbasis maximaal € 6.000. Voor de doelgroep banenafpraak wordt het maximum € 2.000 per jaar. Deze bedragen worden omgerekend in een vast bedrag per verloond uur. Dat komt neer op de volgende bedragen:

- loonkostenvoordeel oudere werknemer: € 3,05;
- loonkostenvoordeel arbeidsgehandicapte werknemer: € 3,05;
- loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak: € 1,01.

Er bestaat geen recht op het loonkostenvoordeel wanneer na beëindiging van een dienstbetrekking binnen zes maanden een dienstbetrekking tussen dezelfde werkgever en werknemer tot stand komt. De bepalingen uit de Wtl, die betrekking hebben op de loonkostenvoordelen, treden op 1 januari 2018 in werking. Het koninklijk besluit dat de inwerkingtreding regelt is inmiddels in het Staatsblad gepubliceerd.

Lage-inkomensvoordeel

De maximale hoogte van het lage-inkomensvoordeel is € 2.000 per jaar bij een jaarloon van 100 tot 110% van het wettelijk minimumloon en € 1.000 per jaar bij een jaarloon van 110 tot 120% van het wettelijk minimumloon. Het lage-inkomensvoordeel wordt per verloond uur toegekend:

- bij een gemiddeld uurloon tussen € 9,66 en € 10,63 is het lage-inkomensvoordeel per uur € 1,01;
- bij een gemiddeld uurloon tussen € 10,63 en € 12,08 is het lage-inkomensvoordeel per uur € 0,51.

Het lage-inkomensvoordeel wordt alleen toegekend bij banen voor ten minste 24 uur per week. Er geldt geen leeftijds- ondergrens maar wel een bovengrens. Dat is de AOW-leeftijd omdat voor AOW-gerechtigde werknemers geen premies voor de werknemersverzekeringen betaald hoeven te worden. Het lage-inkomensvoordeel is op 1 januari 2017 van toepassing geworden.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

21. Hybride geldverstrekkingen

De staatssecretaris van Financiën heeft een besluit met beleid voor de behandeling van hybride geldverstrekkingen in de vennootschaps- en dividendbelasting gepubliceerd. In beginsel wordt het verschil tussen eigen en vreemd vermogen bepaald door de civielrechtelijke vorm. Soms is de civielrechtelijke vorm van een geldverstrekking niet duidelijk omdat de verstrekking kenmerken van beide vormen bevat. Uitgangspunt is dat het bestaan van een terugbetalingsverplichting een wezenlijk kenmerk is van een lening. Een dergelijke verplichting heeft voorrang op de aanspraken van aandeelhouders.

Kapitaal

Geld dat niet voor een bepaalde looptijd maar permanent ter beschikking wordt gesteld is geen lening wanneer de geldverstrekker bij faillissement of ontbinding van de vennootschap geen nominaal recht heeft op aflossing, maar meedeelt met de aandeelhouders in de liquidatie-uitkering. De geldverstrekker deelt dan op gelijke wijze als aandeelhouders in de verliezen van de vennootschap. Dat heeft tot gevolg dat de vergoeding op dergelijke geldverstrekkingen voor de vennootschap niet aftrekbaar is van de winst. De staatssecretaris heeft goedgekeurd dat een als kapitaal aangemerkte permanente geldverstrekking op verzoek onder de deelnemingsvrijstelling kan worden gebracht. Over de vergoeding die wordt betaald op als kapitaal aangemerkte permanente geldverstrekkingen hoeft geen dividendbelasting ingehouden te worden, omdat deze geldverstrekkingen niet vallen onder de in de wet aangewezen kapitaalsvormen.

Lening

Een geldverstrekking met vaste looptijd, die schuldaansprakelijk is bij faillissement of ontbinding, heeft volgens het besluit wel de terugbetalingsverplichting die kenmerkend is voor een lening. Het recht op aflossing na bepaalde tijd is daarvoor doorslaggevend. De daarnaast bestaande schuldaansprakelijkheid doet daar niet aan af. Wanneer de looptijd zodanig lang is dat de geldverstrekking als kapitaal wordt aangemerkt, zoals bij de deelnemerschapslening, kan dat anders zijn.

Een deelnemerschapslening is een lening met een vaste looptijd van meer dan 50 jaar, die is achtergesteld bij alle crediteuren en waarvan de vergoeding winstafhankelijk is.

Er is een wettelijke regeling voor de samenloop van de deelnemerschapslening en de deelnemingsvrijstelling en de dividendbelasting. Onder bepaalde voorwaarden geldt de deelnemingsvrijstelling voor de geldverstrekker en is over de opbrengst dividendbelasting verschuldigd.

SOCIALE VERZEKERINGEN

22. Zwangerschap

De Centrale Raad van Beroep, de hoogste Nederlandse rechter op het terrein van sociale verzekeringen, heeft geoordeeld dat vrouwelijke zelfstandigen die tussen 2004 en 2008 zijn bevallen, recht hebben op een zwangerschaps- en bevallingsuitkering. Hoewel de Nederlandse wetgeving in die periode niet voorzorg in een dergelijke uitkering, hebben vrouwelijke zelfstandigen op grond van het VN-Vrouwenverdrag recht op bevallingsverlof met behoud van inkomen. Dat verdrag bepaalt dat iedere vrouw die inkomensvormende arbeid verricht, recht heeft op enige vorm van bevallingsverlof met behoud van een zeker inkomen.

Wettelijke regelingen

Op 1 januari 1998 is de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) in werking getreden. De WAZ was een verplichte verzekering voor zelfstandigen, die onder meer recht gaf op een zwangerschaps- en bevallingsuitkering. Op 1 december 2001 is de Wet arbeid en zorg (Wazo) in werking getreden. De Wazo voorzorg in een recht op uitkering in verband met zwangerschap en bevalling voor vrouwelijke zelfstandigen. Per 1 augustus 2004 is de publiekrechtelijke verzekering van zelfstandigen voor arbeidsongeschiktheid beëindigd. Het recht van zelfstandigen op een uitkering wegens zwangerschap en bevalling kwam daardoor te vervallen. De overweging was dat vrouwelijke zelfstandigen zich voor dat risico particulier konden verzekeren. Sinds de inwerkingtreding van de Wet zwangerschaps- en bevallingsuitkering zelfstandigen (Wet ZEZ) op 4 juni 2008 hebben vrouwelijke zelfstandigen in verband met hun zwangerschap en bevalling recht op een uitkering gedurende ten minste zestien weken. Vrouwelijke zelfstandigen, die vóór de datum van inwerkingtreding van de Wet ZEZ zijn bevallen, hebben geen recht op een uitkering.

Het VN-Vrouwenverdrag

De Centrale Raad van Beroep ziet de bepaling in het VN-Vrouwenverdrag, die recht op bevallingsverlof met behoud van inkomen geeft, als een bepaling die in ieder geval een minimumresultaat nastreeft. De Nederlandse Staat heeft zich niet gehouden aan de verplichting om dit minimumresultaat te bereiken en te behouden door de bestaande regeling zonder overgangsregeling en zonder vervangende regeling af te schaffen. De Centrale Raad van Beroep ziet niet in waarom met de afschaffing van de WAZ ook het recht op een zwangerschaps- en bevallingsuitkering uit de Wazo geschrapt moest worden. De intrekking van die regeling is in strijd met het VN-Vrouwenverdrag.

Gevolg

De Centrale Raad van Beroep vindt het te vroeg om de intrekking van de bepaling uit de Wazo of de invoering van het artikel in de Wet ZEZ, dat terugwerkende kracht voorkomt, onverbindend te verklaren. De mogelijkheid bestaat immers dat de Staat op een andere wijze aan haar verdragsverplichting jegens de betrokkenen zal willen voldoen. De Centrale Raad van Beroep heeft het UWV opgedragen om binnen zestien weken na 27 juli te voldoen aan de verplichting die het VN-Vrouwenverdrag aan de Staat oplegt.

ARBEIDSRECHT

23. Loondoorbetalingsverplichting

Werkgevers zijn verplicht gedurende de eerste twee jaar van ziekte het loon van een zieke werknemer door te betalen. In de wet is geregeld welk deel van het loon in ieder geval betaald

moet worden. In het eerste ziektejaar moet de werkgever minstens 70% van het loon, maar niet minder dan het wettelijk minimumloon doorbetalen. Na het eerste jaar vervalt de eis dat niet minder dan het wettelijk minimumloon doorbetaald moet worden. De eis dat minstens 70% van het loon wordt doorbetaald blijft wel in stand. In een cao kan worden vastgelegd dat een hoger bedrag dan het wettelijk minimum wordt betaald. De verplichting om het loon door te betalen kan worden verlengd als de werkgever zich niet houdt aan de verplichting om de werknemer zo snel mogelijk in het arbeidsproces te laten re-integreren.

Hoogte loon bij verlengde doorbetalingsverplichting

Aan een werkgever die niet aan zijn re-integratieverplichtingen voor een arbeidsongeschikte werknemer had voldaan, werd door het UWV een loonsanctie opgelegd. De werkgever moest daardoor het loon van de werknemer in diens derde ziektejaar doorbetalen. Omdat de werkgever niet aan die verplichting voldeed, vorderde de werknemer in kort geding betaling van loon. Volgens de geldende cao had de werknemer in het tweede ziektejaar recht op 90% van zijn loon. De kantonrechter veroordeelde de werkgever tot doorbetaling van 90% van het loon, rekening houdend met de in de cao afgesproken verhogingen per 1 juli 2016 en per 1 januari 2017. In hoger beroep bestreed de werkgever dat hij 90% van het loon moest betalen. Het hof honoreerde het standpunt van de werkgever en verlaagde de doorbetalingsverplichting tot 70% van het loon. Volgens het hof is dat bedrag het uitgangspunt voor de wettelijke regeling van de loondoorbetalingsverplichting bij ziekte. Het hof acht aannemelijk dat de bodemrechter tot eenzelfde oordeel komt.

24. Arbeidsomstandigheden

Per 1 juli 2017 is de gewijzigde Arbeidsomstandighedenwet in werking getreden. De wet is op de volgende onderdelen aangepast:

- De positie van de preventiemedewerker is versterkt.
- De adviserende rol van de bedrijfsarts is verduidelijkt.
- Werknemers hebben recht op een consult van de bedrijfsarts.
- De positie van de bedrijfsarts en andere arbodienstverleners is verbeterd.
- Het basiscontract arbodienstverlening is ingevoerd.

De positie van de preventiemedewerker

Een van deze verplichtingen uit de Arbeidsomstandighedenwet is het aanstellen van een preventiemedewerker. Tot de taken van de preventiemedewerker behoort het opstellen van de risico-inventarisatie en -evaluatie. Om de betrokkenheid bij de keuze van de preventiemedewerker te vergroten heeft het medezeggenschapsorgaan van het bedrijf instemmingsrecht over de persoon en positie van de preventiemedewerker. Het medezeggenschapsorgaan wordt medeverantwoordelijk daardoor voor het functioneren van de preventiemedewerker.

De rol van de bedrijfsarts bij verzuimbegeleiding

De werkgever is verantwoordelijk voor de verzuimaanpak. De bedrijfsarts heeft daarin een ondersteunende rol. Om te voorkomen dat de bedrijfsarts de belangen van de werkgever zwaarder laat wegen dan de gezondheid van de werknemer is de adviserende rol van de bedrijfsarts duidelijker omschreven in de wet.

Consult bij de bedrijfsarts

Iedere werknemer heeft de mogelijkheid om een bedrijfsarts te consulteren. De bedoeling daarvan is dat werknemers de bedrijfsarts consulteren voordat klachten leiden tot verzuim. Toestemming van de werkgever voor een consult is niet nodig. De werkgever mag niet geïnformeerd worden over het consult, de aanleiding daartoe of de uitkomsten van het consult.

Basiscontract arbodienstverlening

De wet stelt minimumeisen aan het contract tussen arbodienstverleners en werkgevers. Het basiscontract omvat de wettelijke taken waarbij een werkgever zich moet laten ondersteunen door een arbodienst. De wet bevat vier specifieke rechten en verplichtingen die moeten bijdragen aan een goede beroepsuitoefening door de bedrijfsarts:

- De werkgever moet de bedrijfsarts de gelegenheid geven om iedere werkplek te bezoeken.
- De bedrijfsarts moet de werknemer de mogelijkheid bieden om een second opinion te vragen.
- De bedrijfsarts moet een klachtenprocedure hebben.
- De bedrijfsarts en andere arbodeskundigen hebben het recht om met het medezeggenschapsorgaan te overleggen.

Deze rechten en verplichtingen worden in de overeenkomst tussen werkgever en bedrijfsarts uitgewerkt.

25. Aanzegverplichting

Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd eindigt na het verstrijken van de periode waarvoor de overeenkomst is aangegaan. Opzegging is niet nodig voor het einde van de arbeidsovereenkomst. Wel is de werkgever wettelijk verplicht om een werknemer met een tijdelijk arbeidscontract mee te delen of zijn arbeidsovereenkomst zal worden voortgezet of niet. Deze mededeling moet ten minste een maand voor het aflopen van het contract schriftelijk worden gedaan.

De werkgever die zich niet houdt aan deze aanzegplicht, moet de werknemer een vergoeding betalen die gelijk is aan een maandsalaris. Een mondelinge mededeling is niet voldoende. Dat blijkt uit de volgende procedure.

De kantonrechter heeft onlangs op verzoek van een werknemer diens voormalige werkgever veroordeeld tot betaling van een vergoeding. De werkgever had zich niet aan de aanzegverplichting gehouden. De arbeidsovereenkomst eindigde op 31 januari 2017. Dat betekende dat de werkgever voor 1 januari 2017 de werknemer schriftelijk had moeten informeren over de voortzetting of beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst. Op 27 januari 2017 heeft de werkgever mondeling meegedeeld dat het contract niet verlengd zou worden. Dat was te laat en niet schriftelijk.

VARIA

26. Hypotheekvoorwaarden

De Tijdelijke regeling hypothecair krediet stelt de inkomenscriteria voor het verstrekken van hypotheekleningen en de maximale hoogte van het hypothecair krediet ten opzichte van de waarde van de woning vast. De regeling wordt op een aantal onderdelen gewijzigd. Met ingang van 2018 mag een nieuwe hypotheeklening niet hoger zijn dan 100% van de waarde van de woning.

De financieringsruimte voor tweeverdieners wordt verruimd. Bij de berekening van het financieringslastpercentage wordt vanaf 2018 uitgegaan van het hoogste toetsinkomen plus 70% van het lagere toetsinkomen. Nu is het deel van het lage inkomen dat wordt meegenomen in de berekening nog 60%. Geldverstrekkers mogen bij de berekening van de werkelijke en de toegestane financieringslast uitgaan van de aangeboden rente als de rentevastperiode langer of gelijk is aan tien jaar en als de lening aan het einde van de rentevastperiode is afgelost. In een dergelijk geval bestaat voor de consument immers geen risico op hogere maandlasten door een rentestijging. Daarom hoeft de geldverstrekker niet de door de Autoriteit Financiële

Markten gepubliceerde gemiddelde rente te gebruiken voor deze berekening. De wijzigingen treden op 1 januari 2018 in werking.

27. Aansprakelijkheid

Iedere bestuurder van een rechtspersoon is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonheffing die de rechtspersoon verschuldigd is. De aansprakelijkheid geldt niet alleen voor bestuurders van een nv of een bv, maar ook voor bestuurders van een stichting of van een vereniging met rechtspersoonlijkheid. De rechtspersoon moet, zodra duidelijk is dat de loonbelasting niet betaald kan worden, daarvan mededeling doen aan de ontvanger. Als de melding van de betalingsonmacht tijdig is gedaan, is een bestuurder alleen aansprakelijk als het niet betalen van de belasting het gevolg is van kennelijk onbehoorlijk bestuur.

Is door of namens de rechtspersoon geen melding van de betalingsonmacht gedaan of is de melding te laat gedaan, dan is iedere bestuurder aansprakelijk en wordt verondersteld dat de niet betaling te wijten is aan zijn kennelijk onbehoorlijk bestuur. Alleen de bestuurder die aannemelijk weet te maken dat het niet aan hem is te wijten dat de melding van de betalingsonmacht niet of te laat is gedaan, krijgt de mogelijkheid om de veronderstelling te weerleggen.

De bestuurder van een stichting, die geen melding van betalingsonmacht had gedaan, slaagde er niet in aannemelijk te maken dat het niet melden niet aan hem te wijten was. Als bestuurder had hij zich op de hoogte moeten (laten) stellen van het reilen en zeilen van de stichting en van de financiële positie van de stichting. De bestuurder heeft geen gebruik gemaakt van zijn bevoegdheden om zich adequaat te laten informeren. Door zijn nalatigheid was hij niet in staat om de betalingsonmacht bij de ontvanger te (laten) melden.

Administratie

Belastingen

Accountancy

Salarissen

Automatisering

Detachering

STEMERDINK & VERHOEK

Administratie- en Belastingadvieskantoor B.V.

STEMERDINK

Registeraccountants

Turfstekerstraat 46 1431 GE Aalsmeer

Tel: 0297-326252 Fax: 0297-323698 E-mail: info@stemerdenkenverhoek.nl